

منهای فوتبال

سهراب نه طلا گرفت نه سهمیه

طلانگرفتن سهراب مرادی وزنه‌بردار باخلاق ایران در یک تورنمنت، هیچ‌چیزه تصویر آشنایی به حساب نمی‌آید. مرادی همیشه در مسابقات مختلف وزنه‌هایش را برای ایستادن روی سکوی قهرمانی بالا می‌برد اما در قهرمانی آسیا که اهمیتش بیشتر از مدال طلا، کسب امتیاز برای کسب سهمیه المپیک بود، اوضاع آن‌طور که پیش‌بینی می‌شد، اتفاق نیفتاد. سهراب در این رقابت‌ها کارش را با کسب مدال برنز حرکت یک‌ضرب و دو نقره دوضرب و مجموع به پایان رساند و به امتیازهای لازم برای کسب سهمیه هم نرسید.

سهراب در اولین حرکت یک‌ضرب، ۱۷۰ کیلوگرم را بالای سر برد و در حرکت دوم وزنه ۱۷۴ کیلوگرم را انداخت. مرادی در حرکت سوم پشت وزنه ۱۷۴ کیلوگرم قرار گرفت که این بار موفق شد این وزنه را مهار کند و به مدال برنز یک‌ضرب دست یابد. مرادی در حرکت دوضرب ۲۱۰ کیلوگرم را مهار کرد اما در دومین حرکت وزنه ۲۲۰ کیلوگرم را انداخت. او در حرکت سوم هم در مهار این وزنه ناکام ماند و به مدال نقره دوضرب و مجموع دست یافت. بسا این وزنه‌ها سهراب ۹۵۲.۵۶۹ امتیاز کسب کرد و مجموع امتیازات خود را به عدد ۳۰۸۹ رساند. طبق سیستم کسب سهمیه، هشت نفر اول رتبه‌بندی اوزان المپیک به هم‌راه بهترین نفر هر قاره در رتبه‌بندی، صاحب سهمیه می‌شوند. از آن جایی که کیانوش و سهراب به امتیازهای لازم نرسیدند، می‌خواهند از طریق قاره المپیک شوند. اما در این مسیر هم وزنه‌برداران قرقیزستان و چین تاییه مدعی کسب سهمیه هستند. با اینکه سهراب مرادی و البته کیانوش رستمی در قهرمانی آسیا نتوانستند به امتیازهای لازم برسند اما آنها این شانس را دارند در مسابقات گزینشی المپیک کلمبیا که ۲۰ اردیبهشت برگزار می‌شود، خودشان را به المپیک برسانند. در همین راستا رسول بیگف رقیب قرقیز سهراب که به دسته ۱۰۲ کیلوگرم رفته، در مسابقات دیروز نتوانست عملکرد خوبی داشته باشد تا شانس سهراب برای المپیک شدن بیشتر شود. همچنین در رقابت دسته ۱۰۲ کیلوگرم رسول معتمدی بار کورد ۱۷۳ یک‌ضرب، ۲۲۷ دوضرب و مجموع ۴۰۰ کیلوگرم مدال طلای دوضرب و مجموع و برنز یک‌ضرب را به دست آورد و رضا دهدار بار کورد ۱۷۵ یک‌ضرب، ۲۱۴ دوضرب و مجموع ۳۸۹ کیلوگرم، ضمن کسب طلای یک‌ضرب، در مجموع چهارم آسیا شد.

معرفی فینالیست‌های فوتسال زنان

هفته پایانی مرحله اول لیگ برتر فوتسال زنان با انجام تنها سه دیدار برگزار شد. در گروه اول این مسابقات ملی حفاری اهواز با گل‌گل هیات فوتبال رودان را شکست داد و نامی نواصفهان هم پنج بر سه شهروند ساری را از پیش رو برداشت و با حفظ جایگاه سوم خود از صعود به دور دوم مسابقات بازماند. در این گروه مس کرمان از دیدار مقابل سایپا انصراف داد که بر این اساس باخت فنی نماینده کرمان اعلام شد. تنها دیدار گروه دوم بین تیم‌های مس رفسنجان و هیات فوتبال اصفهان برگزار شد که رفسنجان با هشت گل به برتری رسید.

این تیم که فصل گذشته عنوان قهرمانی را به دست آورد، نتوانست به مرحله نهایی صعود کند و از دور رقابت‌ها حذف شد. در این گروه دیدار تیم‌های هیات فوتبال خراسان رضوی با پالایش نفت آبادان و رهیاب تهران با کیمیای اسفراین برگزار نشد که باخت فنی تیم‌های نفت و اسفراین اعلام شد. در فصل جاری برای اولین بار است که در یک هفته هم‌زمان سه دیدار برگزار نمی‌شود و تیم‌ها انصراف می‌دهند. با پایان مرحله اول مسابقات تیم‌های سایپای تهران و ملی حفاری اهواز از گروه اول و تیم‌های هیات فوتبال خراسان رضوی و پالایش نفت آبادان از گروه دوم به دور نهایی مسابقات صعود کردند. در مرحله نهایی هم به صورت دوره‌ای برگزار خواهد شد و در نهایت جام قهرمانی به تیمی می‌رسد که در جایگاه نخست قرار بگیرد. از طرفی تیم‌های شهروند ساری و هیات فوتبال اصفهان که در قعر جدول گروه اول و دوم قرار گرفته‌اند به لیگ دسته یک سقوط کردند.

نگاهی به ادامه مسیر یحیی و تیمش در لیگ قهرمانان

رسم آشناکشی!

پرسپولیسی‌ها خیلی زود در یک قدمی صعود از مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا قرار دارند. رسیدن به چهار پیروزی در چهار مسابقه، عملاً صعود این تیم را قطعی کرده است. با این حال آنها برای سرگروهی قطعی هنوز باید یک امتیاز دیگر به دست بیاورند. گل محمدی در دیدار برگشت باگوا، به چند نفر از ستاره‌های اصلی تیمش استراحت داد. تا اینجا همه چیز برای سرخ‌ها فوق‌العاده پیش‌رفته اما به نظر می‌رسد در اولین مسابقه حذفی، یک حریف بسیار سرسخت در انتظار این تیم خواهد بود.

بدهند، یک طرفه‌ترین و مقتدرانه‌ترین برد این تیم تا امروز اما در دیدار این هفته در دیدار برگشت باگوا به دست آمده است. جایی که سرخ‌ها توانستند چهار بار دروازه حریف را باز کنند. این برد پرگل در حالی به دست آمد که یحیی در ترکیب اولیه تیمش در این نبرد به ستاره‌هایی مثل وحید امیری، سیامک نعمتی، احمد نوراللهی، کمال کامیابی‌نیا، احسان پهلوان و حامد لک استراحت داده بود. استراحتی که با توجه به فشرده‌گی بالای بازی‌ها، برای تیم ضروری به نظر می‌رسید. سرخ‌ها با وجود غیبت ۶ بازیکن اصلی در ترکیب ۱۱ نفره، کوچک‌ترین مشکلی برای کنار زدن رقیب نداشتند. آنها تنها تیمی هستند که در منطقه غرب آسیا پس از برگزاری چهار نبرد، ۱۲ امتیاز کسب می‌کنند. رسیدن به این امتیاز، عملاً پرسپولیس را راهی مرحله بعدی خواهد کرد. حتی اگر یک معجزه اتفاق بیفتد و تیم یحیی در این گروه دوم شود، باز هم

آر اهنور

۱۲ امتیاز از ۱۲ امتیاز ممکن. این لیگ قهرمانان برای پرسپولیس بوده است. تیمی که تورنمنت را با شکست دادن الوحده در یک مسابقه سخت و نزدیک آغاز کرده‌آنها در مسابقه دوم، یک بازگشت جذاب را روی روی الی قطر تجربه کردند و سپس در مسابقه سوم توانستند تیم کشور میزان را شکست

اتفاق روز

سوالی که در ایران هیچ‌کس به سراغش نمی‌رود

حق فوتبال کجاست؟

آر باطاری

اگرچه نسخه سوپر لیگ اروپا پیچیده شده و قرار نیست دنیای فوتبال تورنمنتی به این نام داشته باشد اما «فلسفه» طراحی چنین رقابتی، به خودی خود قابل درک به نظر می‌رسد. باشگاه‌های فوتبال در همه دنیا «سه‌م» واقعی شان را از درآمدهای فوتبال می‌خواهند. این موضوع اما در ایران از سال‌ها قبل به فراموشی سپرده شده است. اینجا هیچ‌کس در جست‌وجوی حق واقعی فوتبال ایران نیست. باشگاه‌ها هم چه قبل از ظهور کرونا و چه پس از رخ‌نمایی این ویروس منحوس، در زمینه درآمدزایی روی عدد «صفر» متوقف شده‌اند. چرا باشگاه‌های اروپایی ناگهان تصمیم گرفتند علیه یوفا طغیان کنند؟ پاسخ این سوال اصلاً سخت نیست. آنها دست به چنین کاری زدند، چون اعتقاد داشتند یوفا بخش مهمی از

چهره به چهره

رسوایی و سقوط؛ سر نوشت تلخ یک اسطوره

فقط در زمین «وفادار» بود!

در فاصله‌ای کوتاه با شروع رسمی رقابت‌های جام ملت‌های اروپا، یک شوک بزرگ در اردوی ولز اتفاق افتاده و رایان گیگز از هدایت این تیم برکنار شده است. خبر برکناری رایان برای بسیاری از هواداران فوتبال، شگفت‌انگیز بوده اما شاید همه آنهایی که از نزدیک گیگز و سرنوشتش را دنبال می‌کنند، خیلی هم با چنین اتفاقی غافلگیر نشوند. اسطوره منچستر یونایتد و فوتبال ولز، به دلیل شکایت دوزن، از سوی فدراسیون فوتبال کشورش بایکوت شده است. او همان مردی بود که توانست ولز را پس از چند سال ناکامی، به رقابت‌های یورو برساند اما حالا رایان تنها باید «تماشاگر» این رقابت‌ها باشد. در سال ۲۰۲۰ هم رایان به دلیل شکایت یک زن، برای مدتی از هدایت تیم ملی فاصله گرفت و کار را

فوتبال نداشته است. این حالی است که فوتبال به آن دچار شده و توان خارج شدن از آن را ندارد. این وضعیتی است که دیگر همه به آن عادت کرده‌ایم و حتی سوالی را هم در مورد آن به زبان نمی‌آوریم. باشگاه‌های فوتبال ایران، جزو معدود باشگاه‌های فوتبال در تمام جهان به شمار می‌روند که در ماجرای ویروس کرونا، دچار صدمه چندان بزرگی نشده‌اند. چرا که آنها اساساً قبل از این ویروس هم با پدیده‌ای به نام «درآمدزایی» اخت نبودند. در حقیقت سفره‌ای که از قبل خالی باشد، دیگر بحران‌های اقتصادی بزرگ را به صورت تمام و کمال لمس نمی‌کند. به بیان ریاضی، شما دیگر نمی‌توانید از عدد «صفر» چیز بیشتری بردارید! قبل از آن که همه گیری شوم کووید ۱۹ کلید بخورد و همه دنیا را درگیر خودش کند، باشگاه‌های وطنی عملاً از محل فروش بیراهن‌ها سود خاصی کسب نمی‌کردند. آن‌ها حتی سالانه رقمی را هم برای تولید بیراهن‌های شان می‌پرداختند. با توجه به نوع امضای قرار دادهای مختلف هم، از راه فروش بازیکن‌ها چیز خاصی گیر باشگاه‌های ایرانی نمی‌آمد. در همین چند سال گذشته، انبوهی از ستاره‌های درخشان بدون پرداخت حتی یک دلار به باشگاه‌های

بازی ابتدایی‌اش فقط یک امتیاز به دست آورده است. کار برای پرسپولیس در این مرحله هنوز تمام نشده اما آنها بخش زیادی از راه صعود را طی کرده‌اند. حتی با یک تساوی رویه‌روی الوحده، این تیم می‌تواند در مسابقه آخر با حریف قطری، به تک نفرات اصلی‌اش استراحت بدهد و با خیال راحت، دور گروهی را تمام کند. برای هواداران پرسپولیس اما یک سوال بزرگ وجود دارد و آن هم این است که مسیر این تیم در مرحله حذفی چگونه سپری خواهد شد. با این سطح از آمادگی البته تفاوت چندانی هم ندارد که چه رقابتی در مسیر این تیم قرار بگیرند. بر خلاف دوره‌های گذشته لیگ قهرمانان آسیا، این بار سرنوشت اولین مرحله حذفی خیلی زود مشخص نمی‌شود. چرا که تورنمنت در خلاف همیشه به جای ۲۲ تیم با حضور ۴۰ تیم شکل گرفته و افزایش هشت تیم، جدول حذفی را کاملاً به هم خواهد ریخت. جالب است بدانید تیم پرسپولیس در صورت سرگروهی در لیگ قهرمانان آسیا، برای اولین مرحله حذفی با «۶ احتمال» مختلف روبه‌رو خواهد شد. در واقع ۶ تیم مختلف ممکن است در ادامه راه در مسیر تیم یحیی قرار بگیرند. بیشترین احتمال بر خورد پرسپولیس بار قسا اما احتمال مواجهه این تیم با حریفی از گروه استقلال خواهد بود. اینکه پرسپولیس‌ها در مرحله بعدی چه رقیبی داشته باشند، در درجه اول به این موضوع بستگی دارد که کدام تیم‌های دو تیم توانند از گروه‌شان صعود کنند. در لحظه نگارش این مطلب، الوحده استقلال و تراکتورسازی بهترین تیم‌های دو گروه‌های مختلف رقابت‌ها محسوب می‌شوند. اگر در نهایت همین سه تیم به عنوان بهترین تیم‌های دوم صعود کنند، سرخپوشان در مرحله

بالین تعداد امتیاز آنها یکی از بهترین تیم‌های دوم گروه‌های پنج‌گانه غرب آسیا خواهند بود. این تیم‌ها برای قطعی کردن سرگروهی، اصلاً کار پیچیده‌ای در پیش نخواهد داشت. برای اول شدن در این گروه، کافی است پرسپولیس‌ها در مسابقه بعدی با الوحده به عنوان تیم بازنده از زمین خارج نشوند. حتی اگر این اتفاق هم رخ بدهد، آنها در بازی آخر با تیم الیریان، دوباره برای صدرنشینی مبارزه خواهند کرد. تیمی که از چهار

ایرانی، تیم‌شان را به مقصد یک تیم خارجی ترک کرده‌اند. عملاً چیز خاصی به نام «حق پخش» هم در فوتبال ایران وجود ندارد که باشگاه‌های داخل ایران با استفاده از بحران کرونا، خواهان افزایش قیمت آن باشند. چه قبل و چه بعد از ورود کرونا به کشور، در آمد باشگاه‌های ایرانی از حق پخش بازی‌های‌شان بر بستر تلویزیون اینترنت «هیج» بود! اگر در این برهه خاص از تاریخ، تیم‌های خارجی با بحران بزرگ کاهش درآمدی «بلیت فروشی» روبه‌رو شدند، اوضاع برای تیم‌های ایرانی کاملاً عادی بود. چرا که قبل از آن هم بخش اعظمی از درآمد بلیت فروشی به سازمان لیگ و شرکت‌های دیگر می‌رسید و تنها رقمی ناچیز دست باشگاه‌ها می‌گرفت. این رقم هم آنقدر نبود که حذف شدنش همه محاسبات را به هم بزند. پس تعجبی ندارد که اگر تیم‌های ایرانی پس از کرونا، در معرض ورشکستگی نیستند. این ورشکستگی خیلی قبل تر اتفاق افتاده است. تعجبی ندارد که لیگ قهرمانان آسیا خوب نتیجه می‌گیریم و حتی به فینال این تورنمنت هم می‌رسیم. اقتصاد فوتبال ایران آنقدر از هم پاشیده است که حتی چنین بحرانی هم آن را دستخوش تغییر نمی‌کند.

حتی اگر یک معجزه اتفاق بیفتد و تیم یحیی در این گروه دوم شود، باز هم با این تعداد امتیاز آنها یکی از بهترین تیم‌های دوم گروه‌های پنج‌گانه غرب آسیا خواهند بود. این تیم‌ها برای قطعی کردن سرگروهی، اصلاً کار پیچیده‌ای در پیش نخواهد داشت

یک هشتم نهایی با تیم اول گروه B یعنی «الشارجه» امارات مسابقه خواهند داد. رقیبی که برای پرسپولیس‌ها رقیب ایده‌آلی محسوب می‌شود. اگر وضعیت تیم‌های صعودکننده کمی عوض شود و برای مثال استقلال، الوحده و فولاد راهی دور بعد شوند، یک اتفاق جذاب رخ می‌دهد و پرسپولیس با تیم دوم گروه C یعنی استقلال مسابقه می‌دهد. بر اساس احتمالات، تیم یحیی ۲۰ درصد با تیمی از گروه استقلال روبه‌رو خواهد شد. گروهی که الدحیل و البته تیم فرهاد، شانس‌های اصلی صعود از آن به شمار می‌روند. تقریباً در لیگ قهرمانان آسیا، تیمی وجود ندارد که برای پرسپولیس «غریبه» باشد. تیمی که طرف چهار سال سه‌بار به نیمه‌نهایی این رقابت‌ها رسیده، دیگر شناخت خوبی از همه رقبا خواهد داشت. از الهلال و الاهلی عربستان تا الدحیل و السدقطر، پرسپولیس روی همه تیم‌های مدعی آسیا شناخت ایده‌آلی دارد و البته توانسته در این چند سال بسیاری از این تیم‌ها را شکست بدهد. این برتری ذهنی، می‌تواند نقشی کلیدی در ادامه ماجراجویی آسیایی گل محمدی و تیمش داشته باشد.

برای یک بار هم که شده، باید از «حق فوتبال» سوال کنیم. برای یک بار هم که شده، همه‌ارکان این فوتبال باید کنار هم جمع شوند و عملکرد مدیران فدراسیون و سازمان لیگ را با پرسش‌های زیادی روبه‌رو کنند. شاید «متحد بودن» تنها چیزی است که می‌تواند باشگاه‌های ایرانی را از این وضعیت اسفبار دور کند. اگر همه در کنار هم بایستند، اگر همه تصمیم بگیرند که دوربین‌های تلویزیون را به استادیوم‌ها راه ندهند، اگر همه رویکردی بر سرشگران به خصوص مساله حق پخش داشته باشند و اگر همه در کنار هم برای درآمدزایی تلاش کنند، شاید شیوه باشگاه‌داری در فوتبال ایران هم دستخوش تغییر شود. این موضوعی نیست که تنها یک یادو تیم بتوانند به آن خاتمه بدهند. این موضوعی است که همه اهالی فوتبال ایران باید برای تغییرش صف بکشند. یک باشگاه پویا، در چنین شرایط نگران‌کننده‌ای می‌استد تا به موجهی از بحران‌ها غلبه کند. باشگاه‌های ایرانی اما مدتهاست که عملاً اعتراضی به وضع موجود ندارند. چرا که اولین قدم برای اعتراض به وضعیت موجود در نگاه اول، «زنده بودن» است!

چندین سال قبل هم، ماجرای روابط او با همسر برادرش، همه بریتانیا را در یک شوک خبری بزرگ فرو برده بود. در مورد رایان، ماجرای عجیب این است که زندگی فوتبال او هیچ ارتباطی به منش‌اش در زندگی شخصی ندارد. او در زمین فوتبال، یک ستاره کاملاً وفادار بود. یک نابغه که به هیچ قیمتی حاضر به ترک یونایتد نشد. حتی در سال‌های پایانی دوران بازی که فرصت کم‌تری برای حضور در زمین به این ستاره می‌رسید، او پیشنهاد تیم دیگری را نپذیرفت. درست همان‌طور که رایان در سال‌های اوج هم پیشنهاد دستمزدهای چندبرابری را رد می‌کرد. او آنقدر محترم بود که حتی لقب «سِر» را دریافت

کرد اما حالا دیگر هیچ‌کس این چهره را سر رایان گیگز صدا نمی‌زند. اگر رایان در پرونده‌های تازه شکست بخورد، دوران فوتبالش را عملاً باید تمام شده بدانیم. چرا که بعداً نشان بدهد تیمی به انتخاب او به عنوان یک مربی علاقه‌شان باشد. حداقل او می‌تواند مطمئن باشد که در کشورهای مثل ولز و انگلستان، هیچ فرصتی برای کار نخواهد داشت. این یک اتفاق نابودکننده برای چهره‌ای است که تازه در اول راه مربیگری قرار داشت و آرزوهای زیادی را در ایسن زمینه با خودش مرور کرده بود. شماره ۱۱ فراموش‌نشده منچستر یونایتد، حالا در یک پیچ و خم تازه گرفتار شده است. تنگنایی که در درجه اول نتیجه رفتارهای ناخوشایند خود این چهره بوده است. او دیگر هرگز با «وفادار» بودن به یاد آورده نخواهد شد؛ چرا که در زندگی شخصی‌اش با وفاداری سروکار نداشته است.